BAŞKAN – Madde üzerinde, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına, Adana Milletvekili Sayın Ziya Yergök; buyurun.

CHP GRUBU ADINA MEHMET ZİYA YERGÖK (Adana) – Sayın Başkan, Yüce Meclisin değerli üyeleri; 1217 sıra sayılı yasa tasarısının 4 üncü maddesi üzerinde Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına söz almış bulunuyorum; yüce meclisimizi ve yüce milletimizi saygıyla selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum.

4 üncü maddeyle, hâkim ve savcılara, mesleğe atandıklarında, görevlerinde kullanılmak üzere, zati demirbaş olarak 1 adet bilgisayar verilebileceği ve belirli şartlarla bunların ilgililere devredileceği öngörülmektedir. Bu, doğru ve yerinde bir düzenlemedir. Yargımızı ve yargıcımızı, içinde bulunduğumuz bilgi çağında teknolojinin tüm olanaklarıyla donatmalıyız. Adliyelerimizi, adliye binalarımızı teknolojinin tüm olanaklarıyla donatmamız gerektiği açıktır. Bu konuda atılan olumlu adımları da takdirle karşıladığımızı belirtmek istiyorum.

Bu tasarıyla, görüşmekte olduğumuz tasarıyla yeni bir sistem kurulmak suretiyle hâkim ve savcıların özlük haklarında iyileştirme yapılması amaçlanmaktadır. Bu, genel gerekçede de bu şekilde vurgulanmıştır. Ancak, bir noktaya dikkati çekmek istiyorum.

Yine, genel gerekçede "Avrupa Birliği ile yürütülen müzakere sürecinde, ülkemize ilişkin hazırlanan raporlarda hâkim ve savcıların özlük haklarının artırılmasına ilişkin tavsiyeler yer almakta olup, mevcut iş yükü nedeniyle Türkiye'de adlî sistemin verimliliği ve işlevinin artırılması gerektiği belirtilmektedir" denmektedir ve Avrupa Birliği süreciyle ilgili sanki bu iyileştirmenin yapıldığı da genel gerekçede yer almaktadır. Halbuki, buna gerek yok, buna dayanmaya gerek yoktu. Biz, Cumhuriyet Halk Parti Grubuna mensup milletvekilleri olarak, 22 nci Dönemin başından bu yana, her vesileyle bu kürsüde yargımızın içinde bulunduğu koşullara dikkati çekmiş, ağır iş yükü altında bulunduklarını, çok önemli görev yaptıklarını, özlük haklarının iyileştirilmesi gerektiğini, yargı bağımsızlığının sağlanması gerektiğini her fırsatta vurgulamıştık. Sadece bizim açıklamalarımıza, taleplerimize, isteklerimize de kulak verilmiş olsaydı, bu noktaya gelinirdi.

Ayrıca, sadece bizim söylemlerimizle değil, Avrupa Birliğinin taleplerinden önce, Anayasamızda gerekli hükümler vardır. Anayasamızın "ücrette adalet sağlanması" başlıklı 55 inci maddesinde böyle bir vurgu yapılmaktadır. Bu maddede "Devlet, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır" denmektedir.

Yine, Anayasamızın yargı erkini ulus adına kullanan yargıç ve savcıların aylık ve ödeneklerinin de yargı bağımsızlığı ve yargıçlık güvencesi esaslarına göre ayrı bir yasayla düzenlenmesi gereğini emretmektedir. Bu, Anayasanın 140 ıncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer almaktadır.

Değerli milletvekilleri, özellikle içinde bulunduğumuz hayat şartlarının çok zorlaştığı dönemde, tüm memurlarımızın hayat standartları, kuşkusuz, olumsuz yönde etkilenmektedir. Öğretmenimizin de, polis memurunun da, üniversite öğretim üyesinin de, doktorun da, mühendisin de, vergi memurunun da, kaymakamın da, kısaca, tüm kamu personelinin özlük haklarında iyileştirme gerektiği ortadadır; ancak, kabul edelim ki, yargıç, herhangi bir devlet memuru değildir, yargıç sıradan bir meslek memuru değildir. Yargıç, millet adına karar vermekte ve bu nedenle hiçbir kamu görevlisinde olmayan bir sorumluluğu taşımaktadır. Yargıç ve savcılarımıza diğer kamu görevlilerinden daha fazla bir ücret vermek, onlara sağlanan bir imtiyaz, bir ayrıcalık değil, aslında millete, aslında vatandaşa sağlanan bir güvencedir. Bunu böyle görmek durumundayız.

Gerçekten de, yargımız, yargıçlarımız, yargı mensuplarımız çok sıkıntılı durumlar yaşamışlardır. 18 Mayıs 2004'te yine ilgili bir yasayla ilgili, ben, bu kürsüde konuştuğumda, 5 Nisan 2004 tarihli Sabah Gazetesindeki bir manşete Genel Kurulun dikkatini çekmiştim, onu yine hatırlatmak istiyorum: "İngiliz Konsolosluğu, yargıç anne ile savcı babanın oğluna 'sizin ailenin maaşı bizim kapıcıdan az' diye vize vermedi. Genç A.G. yabancı dilini ilerletebilmek amacıyla İngiltere'de kursa gitmek istedi. Altı aylık vize için İngiltere'nin İstanbul Başkonsolosluğuna belgelerle başvurdu. Görevli, anne ve babasının maaşlarını görünce vize vermedi." Şimdi, böyle acıklı bir durumdan geçmiştir yargıçlarımız ve savcılarımız.